

Til beslutningsforslag nr. B 66. Betænkning afgivet af Markedsudvalget den 17. maj 1991

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den fjerde AVS-EØF-konvention og slutakt med dertil knyttede protokoller og erklæringer samt intern aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i flere møder og har herunder stillet spørgsmål til udenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

Mindretallet tager resultatet af forhandlingerne mellem AVS-landene og EF til efterretning og agter derfor at give sit samtykke til ratifikationen af den fjerde AVS-EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989.

For mindretallet har det været afgørende, at Danmark i forhandlingerne har støttet de synspunkter, der har været fremført fra Lomélandenes side. Det gælder således kritikken af manglende forbedringer af sukkerprotokollen, hvor EF's forkerte sukkerpolitik stiller sig afgørende i vejen for en virkelig ulandsvenlig politik fra EF's side. Det gælder kritikken af, at der ikke kunne skabes tilslutning til en større forhøjelse end de 40 pct. på bistandsoverførslerne, og det gælder ønskerne om bedre resultater på råvareområdet, bl.a. Stabex-ordningen.

På den anden side er der ikke tvivl om, at denne AVS-aftale er bedre end den aftale, som den afløste. Det gælder visse forbedringer i Stabex-ordningen, inddragelse af menneskerettigheder samt miljøhensyn som f.eks. forbud mod udførsel af giftigt og radioaktivt affald. Endvidere er der tale om en reel stigning på 25 pct. i udviklingsbevillingerne.

At disse forbedringer i forhold til den katastrofale udvikling i de fattigste ulande som f.eks. i Afrika ikke engang holder trit med forringelserne i leveforhold for de fattigste, understreger, at verdenssamfundet – og i særlig grad EF – helt anderledes dramatisk må satse på økonomisk omfordeling mellem de rige lande i nord og de fattige i syd, end vi har set hidindtil.

Mindretallet er derfor tilfreds med, at der er mulighed for genforhandling i den 10-årsperiode, som konventionen dækker. Finansprotokollen gælder kun for en 5-årsperiode, og EF og AVS-landene har ret til at rejse nye krav til genforhandlingen i 1995. Mindretallet skal opfordre den danske regering til at igangsætte et grundigt forarbejde med henblik på at få EF til at stille krav om genforhandling i 1995. Mindretallet opfordrer den danske regering til at drøfte dette igennem med Folketinget inden udgangen af 1994 med henblik på at opstille ændringer, der skaber lige handelsforhold, fjer-